

РЕШЕНИЕ

№ 33806

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **5186** по описа за **2025** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Соф Кънект“ АД срещу решение № 1032 от 19.03.2025 г., постановено по АНД № 304/2024 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № НП45-07-11/27.10.2023 г., издадено от главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, с което на основание чл. 143, ал. 3, т. 9 ЗГВ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 16.4, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 18/2010 г.

С касационната жалба се правят оплаквания за допуснати процесуални нарушения от въззивната инстанция, свързани с необсъждане на всички свидетелските показания и писмени доказателства, поради което неправилно е установена фактическата обстановка по случая. Допълнително се релевира оплаквания за нарушение на материалния закон, свързан с приложението на чл. 16б, ал. 3, т. 1 ЗГВ.

Ответникът – главен директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXI касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените

касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществени процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Районният съд е приел от фактическа страна, че на 16.08.2023 г., в 11:25 ч., инспектори в отдел „Авиационна сигурност“ при ГД ГВА – Л. Т. и С. М., решили да извършат проверка дали лица без идентификационни карти за осъществили достъп до въздухоплавателно средство. За целта отишли в залата за видеонаблюдение на оператора „Соф Кънект“ АД, намираща се на територията на летище „С.“, терминал 2. Двата инспектори се легитимирали пред служител на санкционираното дружество и го информирали, че желаят да извършат проверка на записите от камерите за видеонаблюдение, разположени в зона с ограничен достъп, за което пискали достъп до залата за видеонаблюдение. Служителката М. М. им обяснила, че няма да ги допусне до залата за видеонаблюдение, тъй като за това било необходимо предварително разрешение на директора на дирекция „Сигурност“, предвид налична вътрешна инструкция – Процедура 108, според която в залата за видеонаблюдение се допускат лица, получили предварително разрешение за това.

Според съдът инспекторите възприели тези действия като възпрепятстване на достъпа, за което съставили АУАН за нарушение на чл. 16.4, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 18/2010 г. Постъпили писмени възражения срещу АУАН. Впоследствие било издадено наказателно постановление, с което на основание чл. 143, ал. 3, т. 9 ЗГВ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 16.4, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 18/2010 г.

Въззивният съд е установил фактическата обстановка въз основа на писмените доказателства и показанията на разпитаните свидетели. Кредитирани са показанията на свидетелите Т., М., Х. и М., а тези на С. не са кредитирани като неинформативни. Посочено е, че писмените доказателства не разкриват вътрешни противоречия, поради което не е необходим обстоен анализ.

Направен е извод, че при съставянето на АУАН не са допуснати нарушения на чл. 34 и чл. 42 ЗАНН, издаденото НП съдържа предвидените в чл. 57 ЗАНН реквизити. Съдът е приел, че е извършено нарушение на чл. 16.4, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 18/2010 г., тъй като е възпрепятствана проверката на инспектори от ГД ГВА. Отхвърлени са възраженията, че по време на проверката е имало представители на различни органи, които осъществявали проверка в залата за видеонаблюдение. Отхвърлени са и възраженията за приложение на Процедура № 108, тъй като не се отнася за контролните органи. Районният съд е счел, че жалбоподателят е осъществил визираното в НП административно нарушение и въз основа на това е потвърдено наказателното постановление.

Решението е недопустимо по следните съображения:

В настоящия случай производството пред СРС се развило по нередовна жалба, тъй като е представен препис от същата, а не оригинал. Разпоредбата на чл. 320, ал. 3 НПК, приложима по силата на чл. 84 ЗАНН, налага подписване на жалбата с полагане на саморъчен подпис или при нейното електронно подаване чрез използване на КЕП. Това налага представянето на жалбата с положен подпис в оригинал. Същото намира израз в разбирането, че жалбата е предназначена за

съда и до него е адресирана, а не за АНО. В случая АНО е изпратила препис (фото копие) на жалбата. При отсъствие на положен подпис в оригинал върху жалбата районният съд на основание чл. 323, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 320, ал. 3 НПК и чл. 84 ЗАНН, е следвало да укаже на жалбоподателя да отстрани нередовността. Като е пропуснала да стори това, въззивната инстанция се е произнесла по нередовно упражнено право на жалба и е постановила недопустим съдебен акт. Съдът е провел производството по оспорването при липса на редовно сезиране, което има за последица постановяването на недопустим съдебен акт. По изложените съображения, обжалваното решение, като постановено при ненадлежно заявено оспорване, се явява процесуално недопустимо. То следва да се обезсили на основании чл. 221, ал. 3 АПК, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС за изискване на жалбата в оригинал от АНО, а ако същата е подадена като препис и пред АНО, следва жалбата да се остави без движение и предприемане на следващите се процесуални действия в зависимост от това дали нередовността по жалбата бъде отстранена или не.

Допълнително се констатира съществени процесуални нарушения, свързани със събиране на цялата административнонаказателна преписка. Това е така, тъй като АУАН не представен в цялост, тъй като представена първа страница от него и последната, която отразява единствено разписка за връчването му. Липсващата втора страница би следвало да съдържа подписи на, присъствали при съставянето му. Също така би следвало да съдържа посочване на нарушената правна норма и останалите обстоятелства по нарушението, а това е от значение да се прецени дали е налице преквалификация на нарушението от АНО, доколкото в НП се сочи за нарушена разпоредбата на чл. 16.4, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 18/2010 г., а на първа страница в АУАН се обсъждат разпоредбите на чл. 16.3 от Регламент (ЕС) № 18/2010 г. и чл. 16б, ал. 3, т. 1 ЗГВ. Представянето на АУАН в цялост е необходимо за извършване на преценка за това дали са посочени всички обстоятелства по нарушението, за да се прецени дали са налице основанията за преквалификация, ако такова е извършено от АНО. На практика е представен частичен документ на АУАН, който не съдържа подписи на актосъставителя и свидетелите, поради което не може да се извърши преценка дали е съставен такъв документ, а според чл. 36, ал. 1 ЗАНН административнонаказателно производство се образува със съставянето му. Същият има констатираща, обвинителна и сезираща функция в административнонаказателно производство, поради което е от важно значение и следва да се представи в цялост, за да се извърши съответната преценка.

В допълнение е необходимо да се посочи, че въззивната инстанция не е констатирала, че АНО не е изпълнил задълженията си по чл. 60, ал. 2 ЗАНН за представяне на цялата преписка (АУАН в цялост) и за представянето ѝ в оригинал. Разпоредбата на чл. 60, ал. 2 ЗАНН не използва термини за изпращане на препис от преписката, което налага извод, че същата се представя в оригинал или поне в заверен вид.

При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе по разностите в настоящото производство – арг. чл. 226, ал. 3 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 3 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 1032 от 19.03.2025 г., постановено по АНД № 304/2024 г. на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.